

ALEXANDRA TRIFAN-DINICĂ

1. Ce anume v-a determinat să deveniți asistent social?

Dorința de a fi în preajma oamenilor, de a le oferi sprijin și convingerea că în echipă suntem mai puternici, mai ales când trebuie depășite situații dificile. Știu sigur că asistentul social și beneficiarul fac o adevărată echipă. Altfel, pierdem cauze înainte de a porni spre a găsi soluții.

2. Când ați luat decizia de a deveni asistent social?

Dintotdeauna mi-a plăcut să lucrez cu oamenii. Și am parcurs etape interesante până la împlinirea profesională de azi. În copilărie, îmi doream să devin educatoare, dar în formarea mea educațională ajunsesem la domeniul financiar- contabil. Deși, mai apoi m-am înscris la o facultate prin care continuam în domeniul economic, am ales să mai aplic și la altă facultate. Analizând oferta Universității Ovidius din Constanța, mi-a atras atenția Facultatea de Psihologie și Științele Educației -specializările Psihopedagogie Specială și Asistență Socială. Acela a fost momentul în care mi-am amintit ce anume îmi doream să fac încă din copilărie: să lucrez cu oameni. După primul an de facultate, când am mers în paralel cu ASE-ul și Asistența Socială, să văd ce mi se potrivește mai bine, am ales ceea ce mă reprezenta mai bine. Așa am ales să merg pe drumul asistenței sociale. Astăzi, mă simt împlinită și știu că am făcut alegerea potrivită.

3. Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi asistent social?

Empatie, disponibilitatea de a asculta, arta de a comunica, știința de a oferi sprijin de specialitate. A fi asistent social înseamnă să fii uman, onest, să nu uiți că omnia e arta de a fi în sprijinul celorlalți, de a le da încredere și de a fi deschizător de drumuri. E știința de a face bine cu sufletul. E binecuvântarea de a oferi necondiționat.

4. Ca asistent social aveți ocazia de a întâlni oameni cu povești de viață impresionante. Care a fost povestea care v-a marcat?

Într-adevăr, ca asistent social ajungi la povești de viață care mai de care mai impresionante. Sunt multe cele care m-au marcat, fiecare în felul ei. Din fiecare am mai descoperit și am învățat ceva. Dar aș vrea să amintesc acum despre un copil cu care am interacționat în timpul activității mele desfășurate în cadrul DGASPC.

Copilul respectiv visa să devină jucător de baschet la NBA. Un vis măreț! De fiecare dată când vorbeam cu el, îi spuneam că dacă va munci pentru visul lui, dacă va fi serios și perseverent, e foarte posibil ca visul lui să devină realitate. În acele momente i se lumina fața, iar în ochi îi citeam bucuria, dorința și speranța. Știu de la colegi că este foarte bine, că a muncit într-adevăr, pentru pasiunea lui și sper că visul lui se va împlini. Pe mine m-a marcat bucuria pe care i-o citeam pe chip atunci când îi dădeam încredere și simt și acum fiorii speranței care se născuse în sufletul lui de copil.

5. Cât din această profesie credeți că este studiu, cât este vocație?

Cred că în primul rând este vocație. Atunci când se împletește armonios și cu studiul, cu siguranță vor apărea performanțele și satisfacțiile. Studiul ne arată calea. Vocația ne descoperă omul.

6. Cum ați defini dumneavoastră asistența socială?

Dăruire, sprijin, preocupare pentru oameni. E cel mai potrivit mod de a vedea fragilitatea și forța umană, deopotrivă, de a descoperi unicitatea și frumusețea fiecărui om în parte. Asistența socială e activitatea pe care o faci cu mintea coborâtă în inimă.

7. Aveți un model de personalitate recunoscută la nivel național sau internațional care, deși nu este asistent social, prin acțiunile sale în folosul comunității, al omenirii, ar putea deveni oricând un exemplu pentru ceilalți?

Diana, Prințesa de Wales, cred că ar fi fost un asistent social formidabil. E un model pentru mulți oameni și a cucerit inimile multora prin bunătatea ei și căldura ei sinceră în fața oamenilor cu care interacționa. În toate imaginile în care o vedeam în campaniile pe care le desfășura în mijlocul oamenilor, aveam impresia că putea muta munții din loc pentru ei. Dovadă că și după decenii de la moartea ei, inspiră și e cu adevărat "prințesa inimilor".

8. Cum v-ați dori să fiți tratat dacă dumneavoastră ați fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social?

Mi-aș dori să fiu tratată cu respect și empatie. Să simt că profesionistul îmi este alături, mă ascultă, mă înțelege, mă îndrumă și mă încurajează. Să îmi inspire încrederea pe care, poate, eu nu aș mai avea-o în mine însămi.

9. Care e cea mai frumoasă lecție pe care ați primit-o de la semenii pe care îi aveți în grijă?

Eu cred că învățăm din fiecare interacțiune cu semenii noștri. De la cei cu care am lucrat direct, am învățat că dăruirea, recunoștința și perseverența fac imposibilul posibil.

10. Ca asistent social, ați simțit vreodată sentimentul de neputință în fața unei situații căreia v-ați fi dorit să îi găsiți o soluție, dar nu ați reușit?

Desigur, nu există perfecțiune. Nu e totul roz, oricât ne-am dori. Suntem unici, opunem rezistență în anumite momente. Chiar dacă schimbarea ne-ar aduce beneficii, a ieși din zona de confort poate aduce frustrări, un sentiment de frică. În astfel de momente am simțit sentimentul de neputință.

II. Ce anume v-ați dori să se schimbe în acest domeniu?

Vidul legislativ și nearmonizarea legilor aduc provocări în plus în intervenția noastră. Ar trebui găsite soluții pentru a rezolva această situație. Mi-aș dori, de asemenea, ca oamenii să empatizeze mai mult cu semenii lor aflați în nevoie, să renunțe la a eticheta și a judeca pe ceilalți, să fie mai deschiși, spiritul civic să fie mai dezvoltat, astfel încât să se implice mai mult când observă un om aflat în nevoie. Îmi doresc ca profesia de asistent social să fie mai vizibilă, mai bine înțeleasă, iar munca noastră mai apreciată. Consider că în asistența socială nu se cheltuie resurse, ci se investesc, pentru că o comunitate sănătoasă din punct de vedere social, este mai prosperă, mai dinamică, echilibrată.

12. Care e mesajul dumneavoastră pentru cei care urmează să devină asistenți sociali?

Să își urmeze visul, chemarea, obiectivele. Să practice asistența socială cu respect, dăruire și responsabilitate. Să se dezvolte personal și profesional pentru ca intervenția lor să aducă lumină în viața, în mintea și în sufletul celor cu care lucrează.

13. Motto-ul dumneavoastră în activitatea de asistent social este.....

”Asistenții sociali trebuie să se asigure că persoanele care beneficiază de serviciile sociale primesc suportul ca urmare a drepturilor pe care acestea le au, nu ca urmare a milei sau a bunăvoinței.” (Walter A Lorenz)

MÂNDRI
CĂ SUNTEM
ASISTENȚI
SOCIALI